

بیانیه سیاست سرمایه‌گذاری

بیانیه سیاست سرمایه‌گذاری^۱ در صندوق‌های سرمایه‌گذاری پیونددهنده مدیران سرمایه‌گذاری، سرمایه‌گذاران و پرتفوی تحت مدیریت مدیران سرمایه‌گذاری می‌باشد که در آن مجموعه اهداف و محدودیت‌های صندوق بیان شده است. مدیران سرمایه‌گذاری با در نظر گرفتن این اهداف و محدودیت‌ها^۲ استراتژی مناسب صندوق را با در نظر گرفتن واقعیت‌های بازار تعیین می‌کنند. انتظار می‌رود بیانیه سیاست سرمایه‌گذاری حال حاضر ارتباط موثری بین مشتریان و مدیر صندوق ایجاد کند و در روشن شدن مسائل مهم و نگران‌کننده مربوط به دو طرف کمک کند و باعث شود تضاد علایق و سوء تفاهم‌های کلی حداقل شده و مشتریان و مدیران سرمایه‌گذاری در پایبندی به آن موافق باشند.

۱- اهداف صندوق سرمایه‌گذاری مشترک:

- رشد بلندمدت و حفظ سرمایه^۳ صندوق
- کسب بازدهی بیش از شاخص بورس
- قبول ریسک محافظه کارانه^۴ و کاهش ریسک غیر سیستماتیک از طریق تشکیل پرتفوی

۲- محدودیت صندوق سرمایه‌گذاری مشترک :

- مالیات بر فروش سهام
- محدودیت‌های قانونی در مورد نحوه سرمایه‌گذاری و انتخاب شرکت‌ها و میزان اهرم مطابق با قوانین سازمان بورس
- افق سرمایه‌گذاری یکساله (در صورت به وجود آمدن بحران اقتصادی افق سرمایه‌گذاری تا سه سال قابل افزایش است).
- سرمایه‌گذاری در سهام با نقدشوندگی بالا (حجم معاملات حداقل روزانه ۲۰۰ میلیون تومان در ۸۰ درصد از روزهای معاملاتی در یکسال گذشته)

۳- سیاست‌های سرمایه‌گذاری پرتفوی^۵:

۱. سیاست تخصیص دارایی^۶:

به طور کلی مدیریت صندوق به منظور سرمایه‌گذاری در سهام شرکت‌ها از استراتژی فعال^۷ استفاده نموده است و دیدگاه کلی خود را بر این اساس گذاشته است. دلیل استفاده از این استراتژی این است که بازار سهام کشور را یک بازار کارا در سطح نیمه قوی^۸ و یا حتی ضعیف^۹ نیز نمی‌بیند، به این معنا که در صورت جستجو و پیگیری مستمر اخبار عمومی^{۱۰} و حتی داده‌های تاریخی می‌تواند بازدهی بالاتر از ریسک تحمیل شده به سرمایه‌گذار برای او محقق سازد. با توجه به ناکارایی‌ها و ناپهنجاری‌هایی^{۱۱} که مدیریت صندوق به منظور استفاده از آنها در بازار تلاش می‌نماید، پرتفوی خود را به دو قسمت کلی تقسیم نموده است: **قسمت اول** شامل سهام شرکت‌هایی می‌شود که از دید مدیران صندوق به لحاظ بنیادی جزء شرکت‌هایی هستند که با ارزش ذاتی خود فاصله دارند و به بیان دیگر زیر ارزش ذاتی^{۱۲} خود هستند. معمولاً حدود ۶۰ تا ۸۰ درصد دارایی‌های صندوق در این نوع سهام شرکت‌ها سرمایه‌گذاری می‌شود و سرمایه‌گذاری صورت گرفته در این شرکت‌ها بازه زمانی بلندتر از یکسال را دارد مگر اینکه در فاصله کمتری بازار به این نوع سهام اقبال نشان داده و زودتر به ارزش ذاتی مورد نظر مدیران صندوق برسد و از آن عبور نماید که در این هنگام ممکن است سیاست مدیران بر این شود که از این سهام خارج شده و منابع را در سهام جایگزین دیگری سرمایه‌گذاری نمایند. قیمت‌گذاری و ارزش ذاتی^{۱۳} سهام شرکت‌ها یک

^۱IPS: Investment Policy Statement

^۲Objective and Constraint

^۳Capital Preservation

^۴Conservative risk

^۵Portfolio Investment Policy

^۶Asset allocation

^۷Active Strategy

^۸Semi-strong

^۹Weak-efficient market

^{۱۰}Public information

^{۱۱}Anomalies

^{۱۲}Under-value

^{۱۳}Intrinsic value

امر ذهنی^۴ است و با توجه به اطلاعات موجود و در دسترس، صورت گرفته است و ممکن است به دلیل عدم وجود کامل اطلاعات و یا وجود رخدادهای غیر منتظره، بازده بدست آمده^۵ کاملاً منطبق با بازده مورد انتظار^۶ در بازه زمانی مورد نظر نباشد. **قسمت دوم** شامل سهام شرکتهایی می‌شود که به نظر مدیران در کوتاه مدت روند صعودی خواهند داشت و می‌توان با ورود و خروج‌های مناسب در این نوع سهام بازده‌های مناسبی در کوتاه‌مدت برای سرمایه‌گذاران محقق ساخت. معمولاً ۲۰ تا ۴۰ درصد منابع صرف سرمایه‌گذاری در این نوع شرکت‌ها می‌شود و از مشخصه مهم این شرکت‌ها، نقدشوندگی بالا و نوسان زیاد می‌باشد. شایان به ذکر است مدیریت صندوق با توجه به شرایط بازار و اقتصاد از اهرم مالی مثبت و منفی نیز استفاده می‌کند به این ترتیب که وقتی روند بازار کاهش‌ی پیش‌بینی می‌شود مدیریت به سمت اهرم مالی منفی یعنی فروش دارایی و نقد کردن تا ۱۰ درصد کل پرتفوی و در زمانی که روند بازار افزایش‌ی پیش‌بینی می‌شود مدیریت به سمت اهرم مالی مثبت یعنی استقراض و خرید دارایی تا ۱۵ درصد ارزش کل پرتفوی استراتژی خود را تغییر می‌دهد.

ii. سیاست متنوع‌سازی^۷

در این صندوق سرمایه‌گذاری وجوه سرمایه‌گذاری در مجموعه‌ای از سهام شرکت‌ها سرمایه‌گذاری می‌شود و پورتفوی سهام تشکیل می‌شود و در حد امکان متنوع سازی در سرمایه‌گذاری سهام شرکت‌ها در نظر گرفته می‌شود. از طرف دیگر مدیران سعی می‌کنند که از لحاظ تعداد سهام این متنوع سازی زیاد افزایش پیدا نکند تا کنترل خود را بر روی پیگیری اخبار و اطلاعات و تجزیه و تحلیل آنها از دست ندهند، چون این موضوع با استراتژی فعال دنبال شده در تضاد است. به این منظور از لحاظ تعدادی معمولاً سرمایه‌گذاری در بین ۷ تا ۱۵ سهام صورت می‌گیرد و تعداد آنها از این مقادیر کمتر یا بیشتر نمی‌شود.

iii. سیاست متوازن‌سازی مجدد^۸

انتظار می‌رود که تخصیص دارایی واقعی پرتفوی در طول زمان به دلیل تغییر بازده‌های دوره‌ای بدست آمده، متفاوت از تخصیص دارایی هدف شود. بنابراین مدیران سرمایه گذاری بصورت دوره‌ای پرتفوی صندوق را مورد بازبینی قرار می‌دهند و در صورت انحراف معنادار با تخصیص دارایی‌های هدف، پرتفوی را اصلاح می‌کنند.

۴- نظارت بر عملکرد پرتفوی

شاخص مبنا برای مقایسه بازدهی و ریسک صندوق با آن، شاخص کل بورس اوراق بهادار تهران می‌باشد.

^۴Subjective
^۵Realized return
^۶Expected return
^۷Diversification
^۸Rebalancing
^۹Performance monitoring